

בשבעה שמות שאינם נמקדים, בכמה מרפבות של חיות ובכמה חילות ומחנות. והמלך יוצא לקבלה בכמה מחנות, ונשאר יצר הרע, השפחה הרעה בחשף, כאלמנה בלי בעלה, בלי מרפבות.

ואלה שנאמר עליהם, למזבחים ולמקטרים למלאכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי, היא עבודה של השפחה הרעה, ששולטת בערבי שבתות וערבי לילות רביעי, מה היו עושים אלה? היו לוקחים לבושים שחרים, ומחשיכים את האורות, ועושים הספד בלילי שבתות להשפתף עמה כמו שהיא שרויה, פי (קהלת ז) גם [את] זה לעמת זה עשה האלהים.

אחר שחטאו ישראל ונתחב בית המקדש, נאמר בשכינה האם הקדושה, (איכה א) איכה ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכבים בליל תשעה באב אורות ונרות, ועושים הספד ויושבים כמו אבלים, להשפתף בצער השכינה, משום שהם גרמו לה כל אותו השבר. חמישי - כוס של ויכלו. ששי - להיות על השלחן דברי תורה. שביעי - להאריך על השלחן כדי שעניים יבאו לשלחנו. שמיני - נטילת ידים במים אחרונים. תשיעי - ברכת המזון. עשירי - כוס של ברכה. וצריך לחזר עליהם ולתקנם בסוד קדוש, שהיא כלולה מעשר ספירות, והוא השלחן של הקדוש ברוך הוא מצד הגבורה, ולכן פרשוה רבותינו שלחן בצפון.

אחר - נטילת ידים, שבארוה רבותינו של המשנה, ידים

נמחקין. בכמה מרפבות דחיוון. ובכמה חיילין ומשריין. ומלכא נפיק לקבלא בכמה משריין. ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא, פארמלתא בלא בעלה בלא מרפבות.

ואלין דאתמר עלייהו, למזבחין ולמקטריין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטא בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות. מה הו אלין עבדיין. הו נטלין לבושין אוכמין, וחשקאן נהורין, ועבדין הספדא בלילי שבתות כדי לאשתתפא בהדה כמה דאיהי שריא, פי (קהלת ז) גם זה לעומת זה עשה האלהים.

בתר דחאבו ישראל, ואתחרב בי מקדשא, אתמר בשכינתא אימא קדישא, (איכה א) איכה ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכבין בליל תשעה באב נהורין ושרגין, ועבדין הספד, ויתבין פאבלים לאשתתפא בדוחקא דשכינתא. בגין דאינון גרמו לה כל ההוא תבירו.

חמישאה, כוס דויכלו. שתיתאה, למהוי על פתורא מלי דאורייתא. שביעאה, לארכאה על פתורא, בגין דעניים יתון על פתוריה. תמינאה, נטילת ידים במים אחרונים. תשיעאה, ברכת המזון. עשיראה, כוס דברכה. וצריך לאחזרא עלייהו, ולתקנא לון ברזא קדישא, דאיהי כלולה מעשר ספיראן, ואיהו פתורא דקודשא בריך הוא, מסטרא דגבורה. ובגין כף אוקמוה רבנן, שלחן בצפון.

חר נטילת ידים, דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין, ידים מזוהמות פסולות לברכה, בגין דאינון שניות

לְטוֹמָאָה, דְּאִיהוּ אַב הַטוֹמָאָה. דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן
 פֶּד אֵינּוֹן מְסַאֲבוֹת, וְכַד אֵינּוֹן טְהוּרוֹת אֵינּוֹן
 שְׁנִיּוֹת לְבִרְכָה. דְּבִרְכָה לָא שְׂרִיא אֶלָּא עַל
 טְהֵרָה. כְּהֵנָּא דְּאִיהוּ אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חֶסֶד,
 שְׂרִיא עָלֶיהָ בְּרִכְתָּא. הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים
 קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ וְגו' . וּבְגִין דָּא,
 (במדבר ו) דְּבַר אֶל אֶהְרֵן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה
 תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' . וְאוֹקְמוּהָ, כֹּל
 כְּהֵן הַמְּבָרֵךְ, מִתְּבָרֵךְ. וְשְׂאִינוּ מְבָרֵךְ, אֵין
 מִתְּבָרֵךְ. וְאוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, כֹּל בְּרִכָּה
 שְׂאִין בָּהּ אַזְפָּרָה וּמַלְכוּת לָאוּ שְׁמִיהָ בְּרִכָּה.
 מַלְכוּת אֲדַנְי.

וְעוֹד, נְטִילַת יָדִים צְרִיף לִיטוּל לֹון עַד פְּרָקָא,
 דְּגִזְרוּ עָלֶיהָ אַרְבַּעַה עָשָׂר פְּרָקִין,
 בְּהוּא שְׁעֵתָא שְׂרִיא יָד יְיָ עָלֶיהָ, וְאִיהִי יָד
 דְּבִרְכָה מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְּבִיהָ חֲכָמָה בְּיַד
 יְמִינֶיהָ. וְאִיהִי יָד דְּקְדוּשָׁה, מְסֻטְרָא דְגְבוּרָה,
 וְשְׂרִיא בְּדִינָא. (נ"א וְדָא דְשִׁמְאֵלָא) וְאִיהִי יָד
 דְּיַחֲוּדָא, מְסֻטְרָא דְתַפְאַרְתָּ, דְשְׂרִיא בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר פְּרָקִין דְּגוּפָא, דְּאֵינּוֹן שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִין
 בְּתַרִּין דְּרוּעִין, וְתַרִּין שׁוֹקִין. וְתַרִּין בְּגוּפָא
 וּבְרִית.

וְתַרְתָּ זְמַנִּין אַרְבַּעַה עָשָׂר, אִיהוּ אַרְבַּעִין
 וְתַרִּין, יי"י, מִן י"ד י"ד, י"ד, רְמוּז
 יב"ר כָּךְ י"אָר י"שָׂא, מִן הוּי"ה הוּי"ה
 הוּי"ה. ד' ד' ד' מִי"ד י"ד י"ד, אֵינּוֹן רְמִיזִין
 בְּאֲדַנְי אֲדַנְי אֲדַנְי. וְאָמַר הַנְּבִיא עָלֶיהּ,
 (ירמיה ז) הֵיכַל יְיָ הֵיכַל יְיָ הֵיכַל יְיָ הֵמָּה. וְהֵאֵי
 נְטִילָא בְּיַד דְּאִתְתַּקְנָת.

וְכַרְ סֶטֶר מַג' אַנְפֵי חֵינוֹן, דְּאֵינּוֹן יי' יי' יי'.
 וּמִתְלַת גְּדַפֵי חֵינוֹן, דְּאֵינּוֹן ד' ד' ד',
 כְּלָהוּ צְרִיף לְמַהוּי מִכְּחַ (דף רע"ג ע"א) אָדָם.
 וְאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. כֹּחַ דִּילֶיהָ, יו"ד

מְזַהְמוֹת פְּסוּלוֹת לְבִרְכָה, מְשׁוּם
 שְׁהֵן שְׁנִיּוֹת לְטוֹמָאָה, שְׁהוּא אַב
 הַטְּמָאָה, שְׁהוּא רֵאשׁוֹן כְּשֶׁהֵן
 טְמָאוֹת, וּכְשֶׁהֵן טְהוּרוֹת הֵן
 שְׁנִיּוֹת לְבִרְכָה, שְׁהַבְּרָכָה לֹו
 שׁוּרָה אֶלָּא עַל טְהֵרָה. כְּהֵנָּה,
 שְׁהוּא אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חֶסֶד,
 שׁוּרָה עָלָיו בְּרִכָּה. זְהוּ שְׁכַתּוּב
 (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ
 וְגו' . וְלִכְּן, (במדבר ו) דְּבַר אֶל אֶהְרֵן
 וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְּבָרְכוּ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' . וּפְרָשׁוּהָ, כֹּל
 כְּהֵן הַמְּבָרֵךְ - מִתְּבָרֵךְ. וְשְׂאִינוּ
 מְבָרֵךְ - אֵין מִתְּבָרֵךְ. וּפְרָשׁוּהָ
 כְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כֹּל בְּרִכָּה שְׂאִין
 בָּהּ אַזְפָּרָה וּמַלְכוּת, אֵין שְׁמָה
 בְּרִכָּה. מַלְכוּת אֲדַנְי.

וְעוֹד, נְטִילַת יָדִים צְרִיף לְטַל
 אוֹתָן עַד הַפְּרָק, שְׁגִזְרוּ עָלָיו י"ד
 פְּרָקִים, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שׁוּרָה עָלָיו
 יד ה', וְהִיא יָד שֶׁל בְּרִכָּה מְצַד
 הַחֶסֶד שְׁבוּ חֲכָמָה בְּיַד יְמִינוֹ.
 וְהִיא יָד שֶׁל קְדוּשָׁה מְצַד
 הַגְּבוּרָה, וְשְׂרִיָּה בְּדִין. (ויד שמאל)
 וְהִיא יָד הַיְחֻד מְצַד הַתְּפָאֲרָת,
 שְׁשׁוּרָה בְּיַד פְּרָקֵי הַגּוּף, שְׁהֵם
 שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים בְּשְׁתֵי זְרוּעוֹת
 וּשְׁתֵי שׁוֹקִים, וּשְׁנַיִם בְּגוּף
 וּבְבְרִית.

וְשֶׁלֶשׁ פְּעָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר הוּא
 אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם. יי"י מִי"ד י"ד
 י"ד, רְמוּז י"בְּרִכָּךְ י"אָר י"שָׂא,
 מְהוּי"ה הוּי"ה הוּי"ה. ד' ד' ד'
 מִי"ד י"ד י"ד, הֵם רְמוּזִים
 בְּאֲדַנְי אֲדַנְי אֲדַנְי. וְאָמַר
 הַנְּבִיא עָלֶיהֶם, (ירמיה ז) הֵיכַל ה'
 הֵיכַל ה' הֵיכַל ה' הֵמָּה. וְהַנְּטִילָה
 הַזֹּו בְּיַד שְׁהַתְּקַנָּה.

וְכַרְ צַד מְשַׁלְשֵׁת פְּנֵי הַחַיּוֹת,
 שְׁהֵם יי' יי' יי', וּמְשַׁלְשׁ פְּנֵי
 הַחַיּוֹת, שְׁהֵן ד' ד' ד', כֹּלָם צְרִיף
 לְהַיּוֹת מִכְּחַ אָדָם. וְהוּא יו"ד
 ה"א וְא"ו ה"א. הַכְּחַ שְׁלוֹ - יו"ד
 וְא"ו דְּלָת, ה"א אֶלְפֵי, וְא"ו